

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/383/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116205180
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7116205180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobcu AUTO ADAM s.r.o., Prešov, Duklianska 18, IČO: 36 486 582, zastúpený AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., advokátska kancelária Košice, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 2 288,95 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 37C/56/2016 zo 4.3.2019 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom rozhodol, že I. konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania nad 5,05 % ročne zo sumy 579,44 eura od 22.7.2015 do zaplatenia, úrokov z omeškania nad 5,05 % ročne zo sumy 1 299,40 eura od 7.11.2015 do zaplatenia, úrokov z omeškania nad 5,05 % ročne zo sumy 410,11 eura od 3.7.2015 do zaplatenia a o zaplatenie paušálnej náhrady 40 eura zastavuje, II. žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 288,95 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 579,44 eura od 22.7.2015 do zaplatenia, zo sumy 1 299,40 eura od 7.11.2015 do zaplatenia a zo sumy 410,11 eura od 3.7.2015 do zaplatenia a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a III. žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa domáhal náhrady sumy, ktorú žalovaná neuznala zo škodovej udalosti zo 6.5.2015, ktorá vznikla poškodenému Y. F. vo výške 579,44 eura, zo škodovej udalosti zo 17.7.2015, ktorá vznikla poškodenému V. D. vo výške 1.299,40 eura a zo škodovej udalosti zo 6.5.2015 vzniknutej H. P. v sume 410,11 eura, ktoré nadobudol zmluvami o postúpení pohľadávky od Y. F. 25.1.2016, od V. D. 25.1.2016 a od H. P.P. 25.1.2016. Žalobca sa domáhal spolu zaplatenia sumy 2 288,95 eura s príslušenstvom.

2.1. Žalovaná sa vo vyjadrení zo 16.6.2016 vyjadrila k žalobe, v ktorej namietala kalkuláciu opravy, poukázala na to, že medzi poškodenými a žalovanou došlo k dobrovoľnému uzavretiu zmluvného vzťahu na havarijné poistenie, poškodení boli v zmysle článku 9 bod 4 ZD uzrozmene s tým, že poisťovňa si vyhradzuje právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať, pričom ak oprava nebude vykonaná v opravovni určenej poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej poisťovni.

2.2. V replike žalobca poukázal na kalkulačný program žalovanej, ktorý nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy.

2.3. V duplike žalovaná uviedla, že kalkulácia nákladov na opravu motorového vozidla žalobcu vychádza z predpokladu, že by boli použité nové náhradné diely a technológia opravy stanovená výrobcou pre uvedenú značku a typ motorového vozidla. Poukázala na všeobecne používaný program audatext.

2.4. Súd poukázal na to, že žalobca v podaní doručenom súdu čiastočne zobrať späť návrh týkajúci sa úrokov z omeškania nad 5,05 % ročne, a paušálnej náhrady 40 eur a navrhol v tejto časti konanie zastaviť a citujúc § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 2 CSP súd konanie v späťvzatej časti zastavil.

2.5. Súd poukázal na to, aké dokazovanie vykonal a čo z neho zistil a citujúc znenie § 415, § 420 ods. 1, 3, § 427 ods. 1, 2, § 442 ods. 1, 3, § 443, § 488, § 489, § 788 ods. 1, § 795 ods. 1, § 797 ods. 1 až 3, § 799 ods. 2, § 524 ods. 1, 2 OZ a uzavrel, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané a nesporné, že medzi právnymi predchodcami žalobcu a žalovanou stranou sporu vznikli poisťoprávne vzťahy na základe zmlúv o havarijnom poistení, pričom predmetom havarijného poistenia boli motorové vozidlá továrenskej značky Škoda Octavia, EČV: J. XXX M.P., Ford Mondeo, EČV F. XXX A. a Kia Rio, EČV: J. XXX U., ktorými držiteľmi boli v rozhodnom období fyzické osoby poistené u žalovanej. Taktiež bolo nesporné, že skutočnosti, s ktorými je spojený vznik povinnosti žalovanej ako poisťiteľa plniť právnym predchodcom žalobcu ako poisteným (poistné-škodové udalosti) a síce v dňoch 6.5.2015 a 17.7.2015 došlo ku škodovým udalostiam, v dôsledku ktorých vznikla na vyššie uvedených motorových vozidlách škoda.

2.6. Sporný ostal rozsah poisteného plnenia zo strany žalovanej, teda škody, ktorá vznikla právnym predchodcom žalobcu Y. F., V. D. C. H. P. titulom poistných (škodových) udalostí. Žalobca súdu preukázal náklady na opravu motorového vozidla poškodeného Y. F. továrenskej značky Škoda Octavia EČV: J. XXXCH, ktoré boli vyčíslené na sumu 3 141,14 eur, pričom žalovaná plnila čiastku 2 395,73 eura, žalovaná krátila poistné plnenie v časti primeraných nákladov na prácu o sumu 579,44 eura a spoluúčasť v sume 165,97 eura. Sporným je krátenie časti primeraných nákladov na prácu o sumu 579,44 eura.

2.7. Žalobca preukázal, že náklady na opravu motorového vozidla poškodeného V. D. továrenskej FORD MONDEO, EČV F. XXX A. boli vyčíslené v sumu 4 574,82 eura a sumu 220,20 eura, pričom žalovaná plnila právnemu predchodcovi žalobcu V. D. J. titulom poistnej udalosti, ktorá sa stala 17.7.2015 sumu 3 495,62 eura. Žalovaná krátila poistné plnenie v časti primeraných nákladov na opravu technológiou vyťahovania bez lakovania o sumu 1 299,40 eura. Sporným je krátenie v časti primeraných nákladov na prácu o sumu 1 299,40 eura.

2.8. Žalobca súdu preukázal, že náklady na opravu motorového vozidla poškodeného H. P. továrenskej Kia Rio, EČV J. XXX U. boli vyčíslené v sumu 1 756,51 eura, pričom žalovaná plnila právnemu predchodcovi žalobcu H. P. titulom poistnej udalosti, ktorá sa stala 6.5.2015 sumu 1 180,43 eura. Žalovaná krátila poistné plnenie v časti primeraných nákladov na prácu o sumu 410,11 eura a o spoluúčasť v sume 165,97 eura. Sporným je krátenie v časti primeraných nákladov na prácu o sumu 410,11 eura.

2.9. Žalobca ako právny nástupca poškodených si teda u žalovanej ako poisťiteľa uplatnil nárok na náhradu škody v celkovej výške 2 288,95 eura, ktorá spočívala vo výške nákladov, ktoré museli poškodení vynaložiť na uvedenie predmetných motorových vozidiel do stavu pred nehodou, a ktorú im krátila žalovaná (predmet konania resp. procesný nárok).

2.10. Súd konštatoval, že v každom individuálnom prípade je potrebné starostlivo porovnať majetkový stav poškodeného pred vznikom a po vykonaní opravy poškodeného motorového vozidla, pričom rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku všetkých ním vynaložených prostriedkov nutných k obnoveniu prevádzky schopnosti vozidla, teda pôvodného majetkového stavu. S ohľadom na možný vznik bezdôvodného obohatenia v dôsledku opravy je pochopiteľné potrebné zvažovať i účelnosť a nevyhnutnosť nákladov vynaložených na uvedenie poškodenej veci do pôvodného stavu (Nález Ústavného súdu ČR sp.zn. II. ÚS 2221/07 z 19.3.2008). Súd je toho názoru, že oprava motorových vozidiel bola vykonaná účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodových udalostí, skutočnú škodu, ktorá vznikla žalobcovi, resp. jeho právnym predchodcom predstavujú náklady, ktoré museli vynaložiť na uvedenie vozidiel do stavu pred poistnými udalosťami, teda náklady, ktoré vynaložili na opravu vozidla. Žalovaná krátila poistné plnenie, resp. namietala vyúčtovanie opráv predmetných motorových vozidiel v časti výšky normohodiny práce účtovanej autoservisom žalobcu, pričom nenamietala potrebný čas na opravu motorových vozidiel. Žalovaná nepreukázala, že právnym predchodcom žalobcu určila autoopravovňu, v ktorej môžu vykonať opravy svojich poškodených motorových vozidiel. Konštatoval, že majetkový stav poškodených právnych predchodcov žalobcu pred vznikom škody po prevedení opráv a zaplatení fakturovaných súm vo výške 3 141,14 eura, 4 795,02 eura a 1 756,51 eura, t.j. spolu 9 692,67 eura a po úhrade poistných plnení zo strany žalovanej vo výške 2 395,73 eura, 3 495,62 eura a 1 180,43 eura a po odpočítaní spoluúčasti 2 x 165,97 eura sa znížil o sumu 2 288,95 eura, ktorú museli právní predchodcovia žalobcu vynaložiť z vlastných prostriedkov

zaplatiť autoservisu, aby mohli predmetné vozidlá používať pred ich poškodením. Uzavrel, že nárok žalobcu je dôvodný a žalovanej vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi zvyšnú časť poistného plnenia vo výške 2 288,95 eura.

2.11. Uviedol, že nevykonala dôkaz výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu a znaleckým dokazovaním z dôvodu, že výsluch štatutárneho zástupcu žalobcu nepovažoval za potrebný vzhľadom na to, že jeho záujmy zastupoval v konaní jeho právny zástupca a na zistenie primeraných nákladov na prácu nie je potrebné nariaďovať znalecké dokazovanie, keďže aj znalec zisťuje hodinovú sadzbu za prácu pre príslušný typ a značku motorového vozidla dopytom v autorizovanom, resp. neautorizovanom servise.

2.12. V nadväznosti na vyššie uvedené priznal príslušenstvo z pohľadávky, a to požadované úroky z omeškania, citujúc § 517 ods.1 a 2 v nadväznosti na § 797 ods.2 a 3. Konštatoval, že žalovaná listom 7.7.2015 oznámila, že 6.7.2015 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9561292825 a splatnosť poistného plnenia nastala uplynutím 15 dní od 21.7.2015. Žalovaná listom z 26.10.2015 oznámila, že 22.10.2015 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9561606353 a splatnosť poistného plnenia nastala uplynutím 15 dní od 6.11.2015. Žalovaná listom z 18.6.2015 oznámila, že 17.6.2015 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti 9561332567 a splatnosť poistného plnenia nastala uplynutím 15 dní 2.7.2015. Ďalej súd citoval znenie § 3 ods.1 nar. vl. 87/1995 Z.z a konštatoval, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného záväzku, pričom výška základnej úrokovej sadzby bola 0,05%. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť sumu 2 288,95 eura spolu s úrokom z omeškania.

2.13. O trovách konania rozhodol citujúc znenie § 255 ods.1,2, § 256 ods.1 CSP a konštatoval, že žalobca bol vo veci neúspešný iba v nepatrnej časti, preto mu priznal proti žalovanej plnú náhradu trov konania.

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná, a to z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. e/, f/ a h/ CSP, ktoré odôvodnila nasledovne:

3.1. Citovala článok 9 bod 2 zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie Euro Kasko a konštatovala, že postupovala v zmysle uvedeného znenia ZD a predložené faktúry na opravu motorových vozidiel porovnala s kalkulačným programom nákladov na opravu, ktorý pri výpočte časových noriem na prácu a celkových nákladov na opravu vychádzal z technológie opravy stanovenej výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla. Z príslušnej kalkulácie opravy tak vyplýva koľko časových jednotiek je potrebných pre opravu tej-ktorej súčasti motorového vozidla pri použití technológie opravy stanovenej výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla a krátila poistné plnenie v prevyšujúcej časti, ktoré s prihliadnutím na konkrétny typ motorového vozidla (výrobcom stanovenú technológiu a určený čas na lakovanie predmetných náhradných dielov) považovala za umelo nadhodnotenú autoservisom. Zdôraznila, že medzi právnymi predchodcami žalobcu a žalovanou došlo k dobrovoľnému uzavretiu zmluvného vzťahu na havarijné poistenie. Právni predchodcovia žalobcu boli v zmysle článku 9 bod 4 ZD uzročení s tým, že poisťovňa si vyhradzuje právo určiť opravovňu v ktorej sa má oprava vykonať, pričom ak oprava nebude vykonaná v opravovni určenej poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej opravovni. Vzhľadom na skutočnosť, že právni predchodcovia žalobcu si nedali opraviť motorové vozidlá v určenej opravovni pri stanovovaní výšky normohodiny za mechanické a lakovacie práce vychádzali zo skutočnosti, že sa jednalo o neautorizovaný servis a priznali príslušnú výšku odmeny za hodinu mechanických lakovacích prác. Žalovaná vypracovala kalkuláciu nákladov na opravu poškodených motorových vozidiel, ktoré vychádzajú z predpokladu, že boli použité nové náhradné diely a technológia opravy stanovenej výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla. V prípade poistných udalostí vypracováva tieto kalkulácie práve z dôvodu objektivizácie skutočnej výšky vzniknutej škody a taktiež z dôvodu, aby predchádzala prípadom kedy si autoservisy umelo navyšujú ceny opráv, ktoré v konečnom dôsledku je ona ako poistiteľ škodu povinná uhradiť. V prípade všetkých poistných udalostí v oznámeniach o uvedených poistných udalostiach poškodeným zdôvodnila prečo došlo k poskytnutiu poistného plnenia vo výške, aké poskytla ona a nie je možné súhlasiť s tvrdeniami žalobcu, že ohľadom nedôvodnosti a nepreukázania opodstatnenosti krátenia poistného plnenia z jej strany. Pokiaľ ide o cenu normohodiny žalobca predložil cenníky obvyklej ceny v danom regióne vzťahujúce sa k motorovým vozidlám Kia, Škoda a Ford. Žalobca však opomína skutočnosť, že tieto cenníky na ktoré poukazuje sú cenníky autorizovaných opravovní, ktoré na rozdiel od žalobcu majú od výrobcu poskytnutú autorizáciu na opravu vozidiel a opravy ktorých vykonávajú. Prítom servis, v ktorom boli vykonané práce nie je oficiálnym autorizovaným servisom vozidiel, a preto aj cenu ich práce nemožno porovnávať. Žalobca sa rozdiel medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi snažil počas celého konania bagatelizovať a tvrdil, že autorizovaný servis má iba zmluvu s výrobcom vozidiel. Rozdiel je však naopak zásadný, keďže autorizovaný servis na rozdiel od neautorizovaného servisu nemá iba zmluvu s výrobcom vozidiel, ale má aj z toho vyplývajúce

povinnosti ako je dodržanie určitých postupov v prípade vykonávania opráv školenia zamestnancov, či povinnosti týkajúce sa používania náhradných dielov a podobne. Autorizované servisy spravidla účtujú vyššiu cenu práce ako v prípade ňou neautorizovaných servisov, nakoľko sú na nich kladené vyššie požiadavky. V súvislosti s porovnaním kvality autorizovaných a neautorizovaných servisov bolo vykonaných viacero porovnávacích testov, pričom žalovaná už zmienila testy realizované nezávislou organizáciou TOP Test s.r.o., čo je slovenská nezávislá inšpekčná organizácia zameraná na kontrolu a zvyšovanie kvality služieb pri predaji a servise vozidiel. Z výsledkov testov, ktoré vykonala zmienená organizácia bolo jednoznačne preukázané, že autorizované servisy poskytujú kvalitnejšie služby a uplatňujú správne pracovné postupy. Testom bola preukázaná vysoká úspešnosť autorizovaných servisov pri odstraňovaní porúch v rámci predpísaných úkonov, kým neautorizované servisy nie vždy vykonali všetky predpísané úkony. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že kvalita servisnej činnosti v prípade autorizovaných servisov je na vyššej úrovni v porovnaní s neautorizovanými servismi. Poukázala na to, že súd odmietol vykonanie navrhovaných dôkazov, a to predloženie cenníka žalobcu, ktorým by žalobca preukázal aké ceny štandardne účtuje svojim klientom, keďže aj napriek cenám za prácu uvedenú zo strany žalobcu predložených cenníkoch autorizovaných servisov si žalobca účtoval za 1 normohodinu 54,66 eura a 54,98 eura, čo predstavuje vyššiu cenu práce, ako bola cena práce uvedená v ním predložených cenníkoch autorizovaných servisov. Žalobca zároveň uvádzal, že konaním žalovanej kedy predložila zoznam zmluvných autorizovaných a neautorizovaných opravovní dochádza k ovplyvňovaniu zdravého podnikateľského prostredia, nakoľko týmto konaním pôsobí na výber toho-ktorého servisu. Tieto tvrdenia považuje žalovaná za irelevantné a to z dôvodu, že úlohou žalovaného ako poisťovne nie je garantovať rovnosť šancí, pokiaľ ide o podnikanie autoservisov, ale vyplatiť primerané poistné plnenie v súvislosti s vzniknutou poistnou udalosťou, a to aj s ohľadom na prípadné využitie zákonného práva na regresnú náhradu vyplateného poistného plnenia voči iným osobám. Poisťovňa v prípade vzniku škody na motorovom vozidle postupuje tak, aby poškodený mal zabezpečenú kvalitnú opravu svojho motorového vozidla za primerané náklady. Z uvedeného dôvodu predkladá poškodeným zoznamy autorizovaných a neautorizovaných zmluvných opravovní nachádzajúcich sa v regióne poškodeného, nakoľko má záujem, aby oprava motorového vozidla, ktorú hradí, bola vykonaná kvalitne a profesionálne.

3.2.Súd uviedol, že nemá za preukázané, že žalovaná určila právnym predchodcom žalobcu opravovňu, v ktorej si majú dať vykonať prácu. V tejto súvislosti poukázala na prílohu vyjadrenia žalovaného z 18.8.2017, tvorili aj tieto dokumenty.

3.3.Ďalej citovala z bodu 42 rozsudku a v tejto súvislosti poukázala, že tvrdenie súdu o nákladoch, ktoré právni predchodcovia museli vynaložiť z vlastných prostriedkov nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože doklady o úhrade týchto plnení neboli zo strany žalobcu ani právnych predchodcov žalobcu predložené.

3.4.Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 37C/56/2016 zo 4.3.2019 zmenil, vo veci sám rozhodol a to tak, že žalobu žalobcu voči žalovanej zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania, alternatívne, aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4.K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na to, že predmetom vedeného konania bol nárok na doplatenie kráteného poistného plnenia z poistnej udalosti 9561292825 na motorovom vozidle Škoda Octavia, EVČ: J. poisteného Y. F. vo výške 579,44 eura, z poistnej udalosti 9561606353 na motorovom vozidle Ford Mondeo EVČ: F. XXXIZ poisteného V. D. vo výške 1 299,40 eura a z poistnej udalosti 9561332567 na motorovom vozidle Kia Rio EVČ: J. XXXEH poisteného H. P. vo výške 410,11 eura t.j. spolu 2 288,95 eura s prísl.

4.1.Poukázal na to, že žalovaná sa odvoláva na článok 9 bod 2. zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie Eurokasko a citoval znenie § 799 ods.1 až 3 OZ. Ak žalovaná kráti poistné plnenie, ktorého konanie malo mať oporu v poistných podmienkach alebo zákone, nemôže sa jednať o svojvôľu žalovanej. Z uvedeného je zrejmé, že konaním žalobcu nedošlo a ani nemohlo dôjsť k žiadnemu porušeniu jeho povinností a naplneniu skutkovej podstaty § 799 OZ, ktoré by odôvodňovalo postup žalovanej, t.j. krátenie poistného plnenia. Na podporu poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu ČR 23Cdo/43166/2010, 32Obo/904/2003.

4.2.K určení opravovne žalovanou uviedol, že v zmysle čl. 9 ods. 4 zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie Eurokasko poisťovňa má právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať. Poukázal na to, že žalovaná svoje právo nevyužila a opravovňu neurčila. Zoznam odporúčaných servisov aj v zmysel gramatického výkladu a použitia jednotného čísla, čím bola mienená jednak konkrétna opravovňa nemožno považovať za určenie opravovne. Zároveň určená opravovňa resp. zoznam

odporúčaných servisov mal byť poisteným známy už v čase podpisu poisťovnej zmluvy a nie následne pri poisťovnej udalosti. Ak by bola poistenému vopred známa opravovňa, v ktorej by bol povinný vykonať opravu, poistený by nemusel s danou opravovňou súhlasiť a poisťovnú zmluvu by nepodpísal. Zároveň žalovaná nepreukázala, že určil jednu konkrétnu opravovňu. Poisťovňa takýmto postupom zmluvou zaväzuje žalobcu k vykonaniu opravy v určenom autoservise, čím obmedzuje prístup autonómie v súkromnoprávných vzťahoch proti vôli žalobcu. Takáto zmluvná podmienka je neprijateľná, pretože spotrebiteľ je viazaný, aby kúpou služby u dodávateľa v prípade poškodenia vozidla, si zakúpil aj ďalšiu službu, a to v poisťovni určenom autoservise.

4.2.K určeníu opravovne a predloženíu zoznamu poukázal na ustálenú a prejednanú prax súdov, rozsudok Krajského súdu v Bratislave 4Co/246/2016 z 22.3.2017, Krajského súdu v Žiline 13Cob/28/2016 z 22.6.2016. Zo strany žalovanej dochádza k zjavnému zneužitiu práva, nakoľko napriek skutočnosti, že v obdobných veciach existuje už početná judikatúra a bola zaviazaná plniť a zotrvať vo svojej argumentácii, navrhuje bezpredmetné dôkazy a odmieta ich plniť.

4.3.Cena práce a rozlišovanie servisov - žalobca plne zotráva na svojich doterajších vyjadreniach ako aj skutočnosti, že nie je možné rozlišovať servis, ako to prezentuje žalovaná. Neuviedla žiaden zákonný alebo zmluvný dôvod, ktorý by oprávňoval poisťné plnenie krátiť, resp. v plnej výške v nadväznosti na rozlišovanie servisov autorizované, neautorizované nepriznať. Žalobca, resp. servis vykonávajúci opravu predmetných motorových vozidiel riadne disponuje oprávnením na vykonávanie opráv ako aj príslušnou technológiou a odbornosťou. Má za to, že skutočnosť, že servis nie je autorizovaný, neznamena, že nemá potrebné vybavenie alebo, že nemôže byť veľkostne porovnateľný ako autorizovaný servis. Žalovaná vo svojich vyjadreniach ignoruje ustálenú judikatúru v skutkovo a právne obdobných veciach, rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 11C/64/2013, rozsudok Okresného súdu Námestovo sp.zn. 2C/21/2014, rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 24C/408/2015 a mnohé iné.

4.4.Ďalej žalobca uviedol, že dôkaz, ktorý navrhla vykonať žalovaná, predloženie cenníka žalobcu by sa spor, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným ohľadom primeranosti výšky normohodiny neodstránil. Uvedeným dôkazom by sa preukázalo, akú výšku normohodín účtuje autoservis žalobca, ale nie to, či táto výška normohodín je primeraná vzhľadom na ceny obvyklé v danom regióne pre príslušný typ a značku vozidla. Sporná v tomto konaní bola skutočnosť, že žalobca si účtoval normohodinu primeranú a obvyklú a nie aký má cenník žalobca, preto vykonanie tohto dôkazu by bolo kontraproduktívne a nepriniesol by odstránenie rozporov v konaní. Výška normohodiny účtovanou žalobcom je známa súdu z jeho rozhodovacej činnosti, ako aj žalovanému z jeho poisťovacej činnosti.

4.5.Skutočnosť, že nie je potrebné predkladať cenník autoservisu ako žalobcu sa vyjadril ako odvolací súd v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/126/2018 z 30.5.2019 a poukázal aj na ďalšie skutkovo a právne obdobné veci, a to rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/111/2018 z 27.2.2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Cob/150/2018 z 30.1.2019.

4.6.Na základe uvedeného považuje rozhodnutie súdu za správne a riadne odôvodnené a navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I z 4.3.2019 sp.zn. 37C/56/2016 a uplatnil si nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6.Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

6.1. Žalovaná v odvolaní síce označuje dôkazy (výsluch svedka - konateľa žalobcu, znalecký posudok), ktoré navrhovala už v konaní na súde prvej inštancie, ale neboli vykonané, avšak odvolací súd je toho názoru, že na základe skutkových zistení a príslušných právnych noriem pre rozhodnutie veci nie je potrebné žiadne ďalšie dokazovanie.

6.2. Odvolací súd poukazuje na to, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania (rozhodnutie NS SR 4Cdo 262/2009) a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy, keď má za to, že má spoľahlivo zistený skutkový stav rozhodujúci pre rozhodnutie vo veci. Súd sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods.1 CSP)

7. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

7.1. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

8. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

8.1. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

9. Ani jeden zo žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

10.Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

11.Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods.2 CSP).

12.Žalovaná v priebehu celého konania, ako aj v podanom odvolaní namietala správnosť celkovej fakturovanej sumy za opravy troch motorových vozidiel vykonaných žalobcom, a odôvodnila to tým, že na konkrétny typ motorového vozidla (výrobcom stanovenú technológiu a určený čas na lakovanie predmetných náhradných dielov) považovala za umelo nadhodnotenú autoservisom, v dôsledku čoho krátila poisťné plnenie v prevyšujúcej časti. Uvedené tvrdenie žalovaná v konaní nijako nepreukázala.

12.1.Sporné v konaní bolo aj to, že žalobca ako neautorizovaný má nárok na náklady na opravu motorových vozidiel, resp. že právni predchodcovia žalobcu by mali nárok na plnú náhradu nákladov len ak by použili autorizovaný servis ponúknutých žalovanou. Žalovaná zdôraznila, že medzi právnymi predchodcami žalobcu a žalovanou došlo k dobrovoľnému uzavretiu zmluvného vzťahu na havarijné poistenie. Právni predchodcovia žalobcu boli v zmysle článku 9 bod 4 ZD uzrozmnení s tým, že poisťovňa si vyhradzuje právo určiť opravovňu v ktorej sa má oprava vykonať, pričom ak oprava nebude vykonaná v opravovni určenej poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej opravovni.

12.2.Uvedené námietky žalovaného sú nedôvodné, lebo žalovaná nemôže poškodenému nanútiť opravu v servise (službu), ktorý mu určí ona, lebo týmto výrazným spôsobom zasahuje do práv spotrebiteľa a núti mu službu, ktorú si sám spotrebiteľ - poškodený nevyberie. Ide o zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná, pretože spotrebiteľ je viazaný, aby kúpou služby u dodávateľa v prípade poškodenia vozidla, si zakúpil aj ďalšiu službu.

12.3.Rovnako žalovaná bez akéhokoľvek prijateľného argumentu rozlišuje medzi servismi, pričom neuviedla žiaden dôvod, ktorý by oprávňoval poisťné plnenie krátiť, resp. v plnej výške v nadväznosti na rozlišovanie servisov autorizované, neautorizované nepriznať. Žalobca, disponuje oprávnením na vykonávanie opráv ako aj príslušnou technológiou a odbornosťou.

13.Žalovaná namietka cenníky, na ktoré poukazuje žalobca z autorizovaných opravovní, ktoré na rozdiel od žalobcu majú od výrobcu poskytnutú autorizáciu na opravu vozidiel a opravy ktorých vykonávajú, pričom žalobca nie je oficiálnym autorizovaným servisom vozidiel, a preto aj cenu ich práce nemožno porovnávať.

13.1.Táto námietka je nelogická, lebo v skutočnosti žalovaná týmto deklaruje, že preferuje autorizované servisy bez ohľadu na kvalitu a cenu opravy a teda žalovaná neuznáva náklady na opravu len preto, že nebola vykonaná v ňou určenom servise.

14.Vyššie uvedené závery odvolacieho súdu vychádzajú z početnej rozhodovacej praxe súdov, na ktoré poukazuje aj žalobca a s ktorými rozhodnutiami sa stotožňuje aj odvolací súd.

15.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17.1.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18.Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto žalobcovi bola priznaná náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred

diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).